

ADVOKAT-NYTT.

Oslo, 31. mars 1944.

Oppgave til departementet om juridisk utdannet hjelp.

De advokater som ikke har besvart Justisdepartementets sirkulære av 7 januar, og som deretter mottok trusselsbrevet av 21 mars, har nu mottatt en ny henvendelse, datert 30 mars, hvori der **purres på svra** på sistnevnte brev.

Denne siste henvendelse bringer selvsagt ikke saken i noen ny stilling, og etter den tydelige parole som er gitt i denne sak skulle det synes overflødig å gjenta den. Når vi allikevel gjør det, er det fordi man ikke sjelden treffer folk som regner med at praktisk talt et hvilketsomhelst nytt moment medfører at parolen ikke lenger står ved makt.

Parolen er altså: Ingen må besvare departementets spørsmål, hvadenten han har juridisk hjelp eller ikke.

Dette hindrer dog ikke at der sendes et svar på departementets henvendelse, hvori anføres at man av samvittighetsgrunner ikke kan gi departementet de opplysninger det ber om, og vi vil anbefale våre kolleger å innsende en skrivelse av dette innhold.

Vi er forøvrig oppmerksom på at enkelte advokater - men heldigvis ikke mange - med åpne øyne har brent parolen og bøyet seg for departementets trusselsbrev. Å bryte en parole er intet mindre enn et forrederi mot hjemmefronten. Disse advokater vil ikke kunne trøste seg med at alle de advokater som i første omgang besvarte sirkulæret jo er i samme båt. Vi er helt klar over at det store flertall av disse handlet av ubetenksomhet, og at de aldri ville ha sendt sitt svar hvis de hadde vært oppmerksom på hva saken gjaldt, og enn mindre om de hadde kjent parolen.